

Dankbaar voor het leven, volledig overgegeven aan Gods H. wil en met een eerlijk geloof in het eeuwige leven, verliet

HERMANNUS ANTONISSEN

zijn geliefde echtgenote Antonia Schartman waarmee hij ruim 60 jaar alle lief en leed gedeeld heeft.

Hij was drager van de zilveren madaille van de Orde van Oranje Nassau.

Geboren te Dalfsen 25 mei 1888, overleed hij gesterkt door het H. Sacrament der Zieken in het St. Elisabeth Ziekenhuis te Almelo op 12 maart 1974.

Zijn lichaam hebben wij met alle eerbied ter ruste gelegd op de begraafplaats aan de Vriezenveenseweg op 16 maart 1974.

Vader was een man van grote plichtsbetrachting. Als echtgenoot en vader heeft hij zich volledig ingezet voor zijn gezin en met hard werken zijn gezin van het nodige voorzien. Hij heeft de weelde der wereld niet gezocht, maar steeds zuinig geleefd. Als werknemer stond hij hoog aangeschreven, getuige zijn Koninklijke onderscheiding.

In zijn omgang kon hij wel eens fel zijn, maar trouw en plichtsbetrachting kwamen voort uit zijn rotsvast geloof.

Samen met moeder heeft hij een gelukkige oude dag gehad en het was voor hem een vreugde zo dikwijls zijn kinderen en kleinkinderen om zich heen te zien.

Moge hij dan nu reeds ontvangen hebben datgene, waarin hij geloofd heeft, de vrede Gods en het eeuwig geluk hiernamaals.
Heer, geef vader de eeuwige rust.

Voor uw blijk van medeleven na het overlijden van mijn dierbare man betuig ik u mijn oprechte dank.

A. ANTONISSEN-SCHARTMAN
en Familie.